

anmelde, hvem der blandt deres Vælgere er Enighed om at ønske valgt fremfor andre, være saa store Vanskeligheder, fordi Procenterne ligger saa nær ved hinanden i mange af Hovedstadens Opstillingskredse — det samme gælder i øvrigt ogsaa forskellige Kredse ude i Landet —, at vi ikke har turdet stemme for Forslaget nu, navnlig da det jo ikke var helt udelukket, at vi ved at stemme for det kunde bringe det til Gennemførelse, eftersom vi ved at give Tilslutning dertil vilde gøre et Udvalgsmindretal til et Flertal. Jeg tror, at det er raadeligst at blive ved den status quo, som selve det store Udvalgsflertals Forslag rummer.

Under II har et Mindretal stillet to Ændringsforslag, hvoraf det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har begrundet det ene. Det andet, som jeg skal tillade mig at begrunde, lyder saaledes: „Naar Valg til Landstinget foregaaar efter Opløsning af Rigsdagen, skal Landstingsvalget foregaa senest Fjortendedagen efter, at Valget til Folketinget har fundet Sted.“ Dette Forslag er fremsat under Hensyn til den Opløsning af Rigsdagen og den Berømmelse af Valg til Rigsdagen, som har fundet Sted i disse Dage, og som bryder en konstitutionel Praksis, som har været gældende her i Landet, lige siden den fri Forfatning blev givet. Valget til Folketinget er udskrevet til 6. Juli, men det Folketing, som vælges den 6. Juli, kan ikke træde sammen før den 15. August, eftersom Landstingsvalget først finder Sted den 10. August, og det forud for dette Landstingsvalg stedfindende Valgmandsvalg er berammet til 30. Juli. At man har fastsat Landstingsvalgmandsvalg og Landstingsvalg saasent, er begrundet i Hensynet til Valglisternes Udarbejdelse; men idet man maatte tage dette Hensyn til Landstingsvalgene, vilde al konstitutionel Praksis her i Landet have ført til det Resultat, at man havde udskrevet Folketingsvalget saa nær op imod Landstingsvalget som muligt, at man havde opløst Folketinget f. Eks. den 22. Juli og udskrevet Folketingsvalget til den 23. Juli.

Naar det fra forskellige Sider hævdes, at Valget til Folketinget er udskrevet nu for derigennem at fremme visse Sager, er dette aldeles urigtigt, thi enten Folketingsvalget afholdes den 6. Juli eller den 23. Juli, vil Sagerne blive fremmet ganske paa samme Maade, idet Rigsdagen først kan begynde sit Arbejde den 15. August. Ved at udskrive Valget til den 6. Juli i Stedet for, saaledes som konstitutionel Praksis maatte have medført, at udskrive det til den 23. Juli har man tilvejebragt to uheldige Forhold. Man har maattet forcere Rigs-

dagens Arbejde nu paa en Maade, som er karakteriseret ved, hvad der er foregaaet i de sidste Dage. Man maa endogsaa gaa til at vedtage Løven om Indlemmelse af de sønderjydske Landsdele, før Overdragelsen virkelig har fundet Sted, idet man dog saa henlægger Stadfæstelsen af Løven til efter, at Overdragelsen har fundet Sted. Det forekommer mig, at baade Rigsdagens og Kongens Andel i dette Lovgivningsarbejde burde være lagt paa det samme, statsretlig rigtige, Tidspunkt, nemlig da Overdragelsen faktisk har fundet Sted, og at Rigsdagens Deltagelse ikke burde være lagt paa et Tidspunkt, hvor vi faktisk kommer til at lovgive om noget, som vi vel ved er bebudet, og som vi vel har Grund til at tro vil indtræffe snart, men som ikke er indtruffet. Den Omstændighed, at man har udskrevet Valget til den 6. Juli i Stedet for til 23. Juli, har bl. a. haft denne Følge. Det er blevet sagt udtrykkelig, at man ventede, at Meddelelsen fra de allierede om Overdragelsen vilde indtræffe i Løbet af faa Dage; der kan altsaa ikke være nogen Tvivl om, at Regeringen venter, den vil indtræffe mellem den 6. Juli og den 23. Juli. Hvis man vilde have givet Rigsdagspartierne en længere Frist til Valgearbejdet foran Valget, kunde det andet Arbejde meget vel være afsluttet, og Rigsdagsmændene kunde være gaaet ud til Valgkampagnen, og naar saa den endelige Overdragelsesesesakt var naaet til Danmark, kunde man have kaldt os alle sammen tilbage til Vedtagelsen af denne Lov. Og jeg tør sige, at selv om vi var kommet hjem fra Valgkampagnen med dens Støv paa vore Klæder og dens Rifter i vore Ansigter, vilde alligevel den fuldkomne Enighed, hvormed vi kunde have samlet os om denne Lov, naar Overdragelsen faktisk var foregaaet, og naar dette var den eneste Sag, hvorfor vi vendte tilbage, have givet denne Akt en langt større Højtidelighed, end den fik nu i Gaar, da den kom Hulter til Bulter mellem andre Ting.

Men dernæst medfører denne Fremskyndelse af Valget til 6. Juli i Stedet for, hvad der havde været naturligt, at sætte det til 23. Juli, at der kommer en rigsdagsløs Periode, som er længere, end vi nogen Sinde har oplevet i vor Historie, en rigsdagsløs Periode, ikke saaledes at forstaa, at Rigsdagen ikke er inde — thi der har jo i lange Tidsrum været lange Perioder, hvor Rigsdagen ikke var inde, og forhaabentlig vender vi tilbage til den normale Praksis, hvor Rigsdagen ikke er inde hele Aaret —, men vi har ingen Sinde haft en Periode, hvor Rigsdagen ikke har kunnet samles, naar der var Brug for den. Det er nu altsaa indrettet